

(sikkerhedsstilling) ville således kunne fastsættes til f.eks. 50.000 kr.

Kravet i *stk. 1, nr. 7*, om, at vedkommende ikke må være dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve taxivirksomhed m.v., er indeholdt i § 7, *stk. 1, nr. 1*, i den gældende lov, og tilsvarende bestemmelser er indeholdt i anden lovgivning om tilladelsesordninger.

Henvisningen i bestemmelsen til straffelovens § 78, *stk. 2*, indebærer, at den skal fortolkes på samme måde som straffelovens bestemmelser. Hvorvidt det pådømte strafbare forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve taxivirksomhed m.v., afhænger således først og fremmest af, om det begåede forhold efter sin art kan bevirke en særlig fare for kriminalitet i forbindelse med udøvelsen af taxivirksomhed m.v.

Ved farebedømmelsen er det afgørende, hvilken risiko der er for tilbagefald for netop denne person. Der må derfor tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder forholdet blev begået, forbyrdens grovhed og udførelsesmåde, den pågældendes personlige forhold på gerningstidspunktet, om det er førstegangs-kriminalitet eller gentagelse, og - ikke mindst - hvor lang tid der er gået siden lovovertrædelsen.

Efter bestemmelsen i *stk. 1, nr. 8, 1. led*, skal en ansøger i faglig henseende være kvalificeret til at udøve den af loven omfattede virksomhed, hvorfor der kan fastsættes krav om, at vedkommende i et nærmere antal år skal have været beskæftiget i tilsvarende eller beslægtet virksomhed og herigennem have opnået kendskab til erhvervet. Der vil blive fastsat krav om obligatorisk deltagelse i et godkendt kursus med et nærmere angivet indhold for at sikre, at ansøgeren har kendskab til de økonomiske og retlige vilkår, der gælder for taxikørsel/sygetransport.

Det er endvidere efter bestemmelsen i *stk. 1, nr. 8, 2. led*, en betingelse for meddelelse af tilladelse, at ansøgeren gør det antageligt, at han vil kunne udøve den af loven omfattede virksomhed på fornuftig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Bestemmelsen findes ikke i den nuværende lov, men svarer til reglerne på bus- og godskørselsområdet.

I bemærkningerne til den 9. oktober 1991 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om buskørsel, jf. lov nr. 840 af 18. december 1991, er der vedrørende udøvelse af vognmandsvirksomhed på »forsvarlig måde« anført, at dette - udover tilfælde hvor der er begået et eller flere strafbare forhold - omfatter forhold, der ikke har medført strafferetlig tiltale, herunder at ansøgeren i en anden virksomhed har tilsidesat hensynet til sine kunder. Endvidere

kan, ifølge de nævnte forarbejder, omstændighederne ved en eventuel konkurs, betalingsstandsning m.v. medføre, at den pågældende ikke kan anses at kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde.

For så vidt angår »god skik inden for branchen« er der i de samme forarbejder anført, at den pågældende skal kunne leve op til de inden for branchen gældende regler og kutymer for god og sædvanlig, faglig kompetent transportvirksomhed.

I henhold til de nævnte forarbejder til busloven vil en person, der har været ansvarlig for driften af en tidligere virksomhed eller i væsentlig grad bestemmende for driften, og som har udvist en sådan grad af ringe faglige kvalifikationer og evne til at drive virksomheden økonomisk forsvarligt, kunne anses for ude af stand til at drive fremtidig vognmandsvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Dette vil i givet fald kunne danne grundlag for nægtelse af tilladelse til erhvervmæssig personbefordring eller godkendelse som ansvarlig leder for et selskab.

Kravet til forsvarlig drift og efterlevelse af god skik inden for branchen er således ikke i buslovgivningen begrænset til uredelighed eller »dadelværdige« forhold, men omfatter tilfælde, hvor den pågældende i sin tidligere virksomhed har dokumenteret mangel på evne til at drive virksomheden økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt.

Med indførelsen af en identisk bestemmelse i lov om taxikørsel m.v. tilsigtes der en lignende retstilstand inden for taxi- og sygetransporterhvervet, således at der kan gennemføres en sanering af erhvervene, navnlig af hensyn til virksomhedernes kreditorer - herunder det offentlige.

Bestemmelsen i *stk. 2* medfører, at kravet om dansk indfødsret og bopæl bortfalder i det omfang, dette har hjemmel i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af trafikministeren. Traktatens bestemmelser om etablering gælder for vognmandsvirksomhed, og derfor gælder det foreslåede krav om indfødsret og bopæl ikke for personer, der er omfattet af den nævnte bestemmelse. Trafikministeren kan i øvrigt fastsætte, at kravet om dansk indfødsret m.v. ikke skal gælde for f.eks. nordiske statsborgere.

Det fremgår af *stk. 3*, at afgørelse om nægtelse af tilladelse efter *stk. 1, nr. 7*, indebærer, at afgørelsen på begæring af ansøgeren eller den tilladelsesudstedende myndighed skal indbringes for domstolene af anklagemyndigheden, jf. straffelovens § 78, *stk. 3*. Såfremt nægtelsen godkendes af domstolene, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb. Efter retsplejelovens § 684, *stk. 1, nr. 4*, behandles sagen for domstolene i strafferetsplejens former.